

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2015

306/2015

Laki

vakuutusyhdistyslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä maaliskuuta 2015

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 4 §:n 4 momentti, 2 luvun 5 §:n 2 momentti, 10 luvun 4 §, 10 a luvun 2, 3 ja 4 § sekä 6 §:n 1 momentti, 12 luvun 6 c §:n 1 momentin 1 kohta, 12 a luku sekä 13 luvun 3 §:n 3 momentti ja 27 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 4 momentti, 10 luvun 4 §, 10 a luvun 2 ja 3 § sekä 12 luvun 6 c §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1231/2009, 2 luvun 5 §:n 2 momentti ja 10 a luvun 6 §:n 1 momentti laissa 417/2004, 10 a luvun 4 § laissa 340/2000, 12 a luku laeissa 952/2000, 896/2008 ja 1231/2009 sekä 13 luvun 3 §:n 3 momentti ja 27 § laissa 333/2004,

muutetaan 1 luvun 1 ja 3 §, 2 luvun 4 §, 8 luvun 2 §, 9 luvun 2 a ja 3 §, 10 luvun 3 ja 3 b—3 d §, 10 a luvun 1, 2 a, 5, 7 ja 13 §, 11 luvun 2 ja 3 § sekä 6 §:n 2 momentti, 12 luvun 6 b § ja 13 luvun 20 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 1 ja 3 §, 8 luvun 2 §, 9 luvun 2 a §, 10 luvun 3 ja 3 b—3 d §, 10 a luvun 1, 2 a, 5, 7 ja 13 § sekä 11 luvun 2 § laissa 1231/2009, 2 luvun 4 § laissa 340/2000, 9 luvun 3 § laissa 470/2007, 11 luvun 3 § osaksi laeissa 340/2000 ja 417/2004, 11 luvun 6 §:n 2 momentti ja 12 luvun 6 b § laissa 417/2004 sekä 13 luvun 20 § laissa 333/2004, sekä

lisätään 10 a lukuun uusi 1 a—1 d § ja 12 lukuun siitä lailla 1231/2009 kumotun 3 §:n tilalle uusi 3 § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tätä lakia sovelletaan Suomen lain mukaan rekisteröityyn keskinäiseen vakuutusyhteykseen (*vakuutusyhdistys*), joka harjoittaa vakuutustoimintaa Suomen alueella.

Vakuutusyhdistyksen kokonaismaksutulo

ei saa ylittää 5 000 000 euroa vuodessa. Vakuutusyhdistyksen, tai jos se kuuluu vakuutusyhteykseen, ryhmän vastuuvelan kokonaismäärä ei saa ylittää 25 000 000 euroa, eikä tulevan jälleenvakuutuksen osuus saa ylittää 10 prosenttia yhdistyksen kokonaismaksutulosta tai vastuuvelan kokonaismäärästä. Jos jokin säädetyistä määristä ylittyy kolmena peräkkäisenä vuotena, yhdistyskokouksen on tehtävä päätös vakuutusyhdistyk-

HE 344/2014
TaVM 30/2014
EV 304/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY (32009L0138); EYVL N:o L 335, 17.12.2009, s. 1.
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/89/EU (32011L0089); EYVL N:o L 326, 8.12.2011, s. 113.
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/51/EU (32014L0051); EYVL N:o L 153, 22.5.2014, s. 1.

sen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi noudattaen, mitä 8 luvussa säädetään. Yhdistyksen on ilmoitettava määrien ylitymisestä viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Vakuutusyhdistyksestä, joka harjoittaa kalastusvälineiden vakuutusta, säädetään lisäksi kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta annetussa laissa (998/2012).

Edellä 2 momentissa säädettyjä määriä voidaan muuttaa sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

3 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhdistyksen velvoitteista. Vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaat ovat kuitenkin lisämaksuvelvollisia vakuutusyhdistystä kohtaan siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa säädettyä vaatimusta tai jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan, mutta kuitenkin enintään yhtä suuri kuin vakuutuksenottajaosakkaan edellisenä kalenterivuonna maksuunpantujen vakuutusmaksujen yhteismäärä. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaiseen osakkaaseen, joka oli yhdistyksen osakkaana sen kalenterivuoden alussa, jonka kuluessa lisämaksu määrättiin, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Jollei osakas määräaikaan suorita hänelle määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottoin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada osakkaalta perityksi, puuttuva määrä on, jos sen periminen on vielä tarpeen, jaettava toisten osakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään.

Lisämaksu viivästyskorkoineen on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

4 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykselle ja sen muutoksille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

Finanssivalvonta ei saa vahvistaa yhdistysjärjestystä tai sen muutosta, jos aiottu vakuutustoiminta on sellaista, jonka harjoittamisesta aiheutuvat velvoitteet ovat yhdistyksen toimintaedellytykset huomioon ottaen ilmeisessä epäsuhteessa sen vastuunkantokykyyn.

Finanssivalvonta ei saa vahvistaa vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestystä, jos sen toiminnan yhdistysjärjestyksen vahvistamista haettaessa voidaan arvioida ylittävän jonkin 1 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetystä enimmäismäärästä seuraavien viiden vuoden aikana.

8 luku

Yhteisömuodon muuttaminen

2 §

Finanssivalvonnan on kuulutettava 1 §:ssä tarkoitetun yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevasta hakemuksesta yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä yhdistyksen osakkaita ja vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään muistutuksensa Finanssivalvonnalle sen asettamassa määräajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Finanssivalvonnan on veloitettava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä tarvittaessa lisäksi siten kuin Finanssivalvonta määrää.

Finanssivalvonnan on vahvistettava yhtiöjärjestys, jos se täyttää vakuutusyhtiölain 2 luvun 6 §:ssä säädetty edellytykset ja yhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi ei loukkaa vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarpeelliset ehdot.

Yhdistys sekä muistutuskentekijä saavat

valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

2 a §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuvetkään, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhdistyksen ja sen kanssa samaan konserniin tai vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus yhdistyksen hallitukselle.

Yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhdistyksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

3 §

Vakuutusyhdistyksessä tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslaissa tarkoitettu tilintarkastaja.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvetlan kattaminen

3 §

Mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 1—3, 6 ja 9—11 §:ssä sekä 13 §:n 1 kohdassa säädetään vakuutusyhtiön vastuuvetlasta, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen vastuuvetkään.

Vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärällä tarkoitetaan runsasvahinkoisten vuosien varalta riskiteoreettisesti laskettavaa määrää.

Tasoitusmäärän alarajalla tarkoitetaan 10 a luvun 8 §:ssä tarkoitettua oikaistun vakuutusvarauspääoman vähimmäismäärän ja 7 §:ssä mainituilla erillä oikaistun toimintapääoman erotusta. Tasoitusmäärän alaraja ei voi kuitenkaan olla negatiivinen. *Tasoitus-*

määrän ylärajalla tarkoitetaan määrää, jonka katsotaan riskiteoreettisten laskelmien perusteella jälleenvakuutus ja muut vastaavat riskinsiirtomenetelmät huomioon ottaen olevan kohtuullinen vakuutustoiminnan jatkumisen kannalta.

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla laskuperusteet tasoitusmäärälle sekä tasoitusmäärän ala- ja ylärajalle. Yhdistyksen on haettava tasoitusmäärän laskuperusteille Finanssivalvonnasta vahvistus.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään, miten vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärä, tasoitusmäärän yläaraja ja tasoitusmäärän muutos lasketaan sekä miten tasoitusmäärän laskuperusteet laaditaan.

3 b §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvetlan katteen on oltava rahoitusvälineitä tai kiinnityskelpoista kiinteää omaisuutta taikka kiinnityskelpoisia julkiseen rekisteriin merkittyjä oikeuksia. Vastuuvetlan katteena olevan kiinteän omaisuuden on sijaittava Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueella. Enintään 30 prosenttia vastuuvetlan bruttomäärästä, kuitenkin korkeintaan 2 000 000 euroa, voi olla sijoitettuna yhteen kohteeseen.

3 c §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvetlan katteena oleva omaisuus arvostetaan siihen arvoon kuin se on merkitty yhdistyksen taseeseen.

3 d §

Finanssivalvonta voi vakuutusyhdistyksen hakemuksesta sallia että tietyt katteeseen hyväksyttävät varat arvostetaan 3 c §:stä poikkeavasti, jos tämä ei vaaranna vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä yksittäistapauksissa rajoittaa tietyn 3 b §:ssä tarkoitettua sijoituksen lukemista vastuuvetlan katteeseen tai kieltää sen, jos se katsoo sijoituksen vaarantavan vakuutetut etuudet.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisistä syistä enintään kahden vuoden määräajaksi:

1) antaa luvan siihen, että 3 a §:n 1 kohdassa tarkoitettu jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus annetun jälleenvakuu-

tustoiminnan osalta saa olla yhteensä enintään 100 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

2) antaa luvan vähentää 3 a §:n 1 kohdan kiellosta huolimatta selvitystilassa tai konkurssissa olevan taikka muutoin todennäköisesti sitoumuksistaan vastaamaan kykenemättömän jälleenvakuutuksenantajan osuus vastuuvelan kokonaismäärästä Finanssivalvonnan vahvistamaan määrään saakka, joka ei voi olla enempää kuin 20 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

3) antaa luvan vähentää muita kuin 3 a §:ssä tarkoitettuja omaisuuseriä vastuuvelan kokonaismäärästä vastaavalla tavalla kuin 3 a §:ssä luetellut omaisuuserät, jos vähennettävät omaisuuserät ovat tosiasiallisesti jonkun muun kuin vakuutusyhdistyksen vastuulla.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on määrä, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin 1 a—1 d §:ssä säädetään.

Vakuutusyhdistyksen on täytettävä jatkuvasti tämän luvun mukaiset toimintapääomaa koskevat vaatimukset.

1 a §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luetaan:

1) 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin maksettu pohjarahasto ja takuupääoma;

2) 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin yhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella, edellyttäen että 25 prosenttia pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, puolet maksamatta olevasta pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä;

3) sidotun ja vapaan oman pääoman rahastot;

4) tilikauden ja edellisten tilikausien voitto;

5) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty

poistoero ja mainitun luvun 15 §:ssä tarkoitettavat vapaaehtoiset varaukset;

6) taseen omaisuuden käyppien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisenä;

7) yhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella, 1 b §:ssä säädettyin ehdoin ja 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin täysin maksettu pääoma yhdistyksen vähintään viideksi vuodeksi tai vähintään viiden vuoden irtisanomisajalla ottamasta pääomailainasta;

8) 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin toiminnassa olevan vakuutusyhdistyksen 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu kyseiseksi tilikaudeksi määrättävissä oleva lisämaksu; lisämaksusta voidaan ottaa huomioon korkeintaan puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta; sekä

9) yhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella muut edellä esitettyihin eriin rinnastettavat erät.

1 b §

Jotta 1 a §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomailain voidaan laskea osaksi toimintapääomaa, sen tulee täyttää 1 luvun 5 c §:ssä säädetty ehdot. Lisäksi edellytyksenä on, että:

1) muussa tapauksessa kuin vakuutusyhdistyksen purkautuessa tai konkurssissa lainan pääoma saadaan palauttaa siten, että yhdistys pääoman palauttamisen jälkeen täyttää tämän luvun mukaiset vakavaraisuusvaatimukset;

2) lainasopimus ei sisällä määräystä, jonka mukaan muissa oloissa kuin vakuutusyhdistystä purettaessa tai konkurssissa velka on maksettava takaisin ennen sovittua eräpäivää; sekä

3) lainasopimusta voidaan muuttaa vain vakuutusyhdistyksen hakemuksesta Finanssivalvonnan luvalla.

1 c §

Edellä 1 a §:n 2 kohdassa tarkoitettua maksamatta olevaa määrää saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä 1 a §:n 7 kohdassa tarkoitettuja pää-

omalainoja saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä 1 a §:n 8 kohdassa tarkoitettua lisämaksua saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuja määräajaksi otettuja pääomalainoja saa yhteensä lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 25:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi. Toimintapääomaan luettavaa pääomalainojen määrää vähennetään tasaisesti kultakin alkavalta vuodelta, jos lainan jäljellä oleva laina-aika on vähemmän kuin viisi vuotta.

1 d §

Toimintapääomasta on vähennettävä seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;
- 2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;
- 3) voitonjakona jaettavaksi esitetty osa yhdistyksen vapaasta omasta pääomasta;
- 4) vakuutuksen hankintamenojen tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus siltä osin kuin se ylittää yhdistyksen kustannuskuormitusperusteiden mahdollistaman määrän;
- 5) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;
- 6) ilman korkoutusta lasketun korvausvastuun ja korkoutetun korvausvastuun erotus, jos yhdistyksen korvausvastuuta laskettaessa käytetään korkoutusta;
- 7) sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä;
- 8) vieraasta sitoumuksesta annetut pantit ja kiinnitykset;
- 9) johdannaispimuksista vakuutusyhdistykselle koitua mahdollinen enimmäistappio; sekä
- 10) yhdistysten omistaman luotto- ja rahoituslaitoksen, toisen vakuutusyhdistyksen

ja vakuutusyhtiön osakkeiden ja osuuksien käypä arvo siltä osin kuin arvo ylittää kymmenen prosenttia kyseisen yrityksen sidotusta pääomasta.

2 a §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 104 000 euroa lisättynä 27 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

5 §

Vakuutusyhdistyksen varojen sijoittaminen, toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

7 §

Vakuutusyhdistyksen vakavaraisuuspääoma on tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärä.

Vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma saadaan oikaisemalla vakavaraisuuspääoma:

- 1) lisäämällä siihen 1 a §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina siltä osin, kuin sitä ei 1 c §:n rajoitusten takia voida lukea toimintapääomaan;
- 2) vähentämällä siitä 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu lisämaksuvelvollisuuden perusteella veloittettava määrä siltä osin, kuin se on tämän luvun 1 a §:n 8 kohdan ja 1 c §:n 3 momentin mukaisesti luettu osaksi toimintapääomaa; sekä
- 3) vähentämällä siitä yhdistyksen omistaman luotto- ja rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön tai yhdistyksen osakkeet ja osuudet sekä vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavien erien käypä arvo, jos yhdistyksen omistusten välillä on 12 a luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu omistusyhteys eikä näitä omistuksia ole vähennetty yhdistyksen toimintapääomasta tämän luvun 1 d §:n 10 kohdan perusteella.

13 §

Finanssivalvonta voi yksittäisessä tapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta suostua siihen, että yhdistys poikkeaa vakuutusvarauspääoman vähimmäismäärän laskennassa käytettävistä parametreista tai kaavoista, jos ne eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhdistyksen riskiasemasta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan 1 a—1 d §:n mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja yhdistyksen muun vapaan oman pääoman yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä, jotka ovat:

1) määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettävä jakamatta; sekä

2) määrä, joka vakuutusyhdistyksen taseen pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten realisoitumattomista arvonnousuista on vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:n 1 ja 2 momentin perusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan, ja määrä, jolla käyvän arvon rahasto on yhteismäärältään negatiivinen.

Takuupääoman alentamisesta aiheutuvaan voitonjaon rajoitukseen sovelletaan 5 luvun 2 §:ää. Pääomalainalle maksettavasta korosta tai muusta hyvityksestä johtuvasta voitonjaon rajoituksesta säädetään 1 luvun 5 c §:n 2 momentissa ja 5 d §:n 1 momentissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma on pienempi kuin 2 luvun 5 §:ssä säädetty vähimmäismäärä. Omaan pääomaan ei kuitenkaan tällöin rinnasteta vakuutusyhdistyksen ottamaa pääomalainaa. Voitonjako on myös kielletty, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että yhdistys on maksukyvytön. Voitonjako on myös kielletty, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että voitonjako aiheuttaa oman pääoman vähenemisen sen vähimmäismäärää

pienemmäksi tai yhdistyksen maksukyvyttömyyden.

3 §

Vakuutusyhdistyksen, jonka 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tarkoitettu oma pääoma on pienempi kuin tämän oman pääoman kaksinkertainen vähimmäismäärä, on vuosittain kartutettava vararahastoa vähintään kymmenellä prosentilla liikkeen tuottamasta voitosta.

Vararahastoon on siirrettävä takuuosuuden merkinnässä takuuosuuksista saatu nimellisarvon ylittävä määrä sekä määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon. Yhdistyskokous voi päättää, että tietty määrä taseen osoittamasta vapaasta omasta pääomasta on siirrettävä vararahastoon.

Vararahastoa saadaan alentaa yhdistyskokouksen päätöksen mukaisesti ainoastaan vahvistetun taseen osoittaman tappion peittämiseksi, jollei sitä voida peittää vapaalla omalla pääomalla, taikka varojen siirtämiseksi pohjarahastoon.

6 §

Yhdistyskokous voi kuitenkin päätöksellä, jota ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa kokouksessa annetuista äänistä, antaa voitosta käytettäväksi yleishyödylliseen tai siihen verrattavaan tarkoitukseen määriä, joilla 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tarkoitettuun omaan pääomaan verrattuna ei ole sanottavaa merkitystä.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

3 §

Jos vakuutusyhdistys kuuluu vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun ryhmään, vakuutusyhdistyksen valvontaan sovelletaan mainittua lakia.

6 b §

Vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 a §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan

hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vakuutusyhdistyksen, jonka oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitusuunnitelma.

Jos Finanssivalvonta muutoin katsoo vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhdistystä toimittamaan Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Finanssivalvonta voi korottaa vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että yhdistys pystyy täyttämään toimintapääoma-vaatimukset tulevaisuudessa.

Finanssivalvonta voi vaatia, että 10 a luvun 1 a §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 10 a luvun 2 b §:n mukaista laskelmaa laadittaessa, jos näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä taikka se on muutoin tarpeen oikean kuvan saamiseksi laskelmasta.

Finanssivalvonta voi kieltää joko osittain tai kokonaan yhdistystä lukemasta 10 a luvun 1 a §:n 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhdistyksen toimintapääomaa.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

Helsingissä 20 päivänä maaliskuuta 2015

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Sosiaali- ja terveysministeri *Laura Rätty*

13 luku

Selvitystila ja konkurssi

20 §

Jos vakuutusyhdistys on asetettu 3 §:n 2 momentin nojalla selvitystilaan yhdistyskokouksen päätöksellä, yhdistyskokous voi tilintarkastajien annettua asiasta lausuntonsa päättää, että selvitystila lopetetaan ja yhdistyksen toimintaa jatketaan. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet ne, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty suurempi osa kokouksessa annetuista äänistä. Päätöstä ei kuitenkaan saa tehdä, jos selvitystilaan on tämän lain mukainen peruste tai jos yhdistyksen omaisuutta on jaettu.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan, jos vakuutusyhdistys, jonka oma pääoma on oman pääoman vähimmäisvaatimusta pienempi, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

Kun päätös selvitystilan lopettamisesta ja yhdistyksen toiminnan jatkamisesta on tehty, yhdistykselle on valittava johto yhdistysjärjestyksen määräysten mukaisesti.

Kun hallitus on valittu, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilan lopettamista koskevasta päätöksestä ja hallituksen valinnasta ilmoitus Finanssivalvonnalle ja rekisteröimistä varten rekisteriviranomaiselle. Päätöstä ei saa panna täytäntöön ennen rekisteröintiä. Yhdistyksen velkojille haettu julkinen haaste jää vaikutuksitta, jos selvitystila on lopetettu tämän pykälän mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2016.